

не бѣ виждалъ самия слонъ. Отъ нѣкои села дори пристигаха известия, че слонътъ причинилъ страшни повреди, събарялъ кѣщи, и, все пакъ, никой никжде не бѣше го видѣлъ.

Главниятъ детективъ въ Нью-Йоркъ бѣ крайно недоволенъ, че толкова дълго и напраздно дириха слона. Директорътъ на зоологическата градина бѣ отчаянъ отъ тази голѣма загуба и не знаеше, какво да прави.

Единъ день той, като се разхождаше между клеткитѣ въ градината, случайно надникна въ клетката на бѣлия слонъ. Въ най-тъмния жгълъ лежеше съвсемъ спокойно „избѣгалиятъ“ слонъ — отслабналъ и полумъртавъ отъ гладъ.

Слугитѣ го бѣха дирили навсѣкжде, но само не въ клетката му. Тѣ бѣха престанали да му носятъ храна, защото го считаха за избѣгаль!

Горана Горнева

РОДИТЕЛИ

Азъ имамъ татко благъ,
И майка имамъ скѣпа:
Надъ мене двама бдятъ,
Кждето и да стѣпя.

Катъ две слънца надъ менъ
Тѣ грѣятъ ми всечасно;
И растна всѣки день
Подъ погледа имъ ясни.

О, татко мой всеблагъ
и майко моя мила,
животътъ какъ е драгъ
подъ вашата закрила!

Ал. Земни